והכתיב בכל קדש לא תגע · דהיינו פרשתא ואמר מר במסכת מכות (דף יד:) "בכל קדש" לרבות התרומה לחמורה כה כל ימי טהרה שהיית עמודה יום ג' לטומאת לידתה: "ואל תגע בכל קדש" לטעון מיניה בתרומה הכתוב מדבר בשמן ובטהר, "עד" מלאת ימי טהרה: "והכתיב °בכל קדש לא תגע" **לרבות התרומה, אלא קרא מילי** מילי קא חשיב; ותלתא קראי בתרומה למה ליה? צריכי: דאי "מעד אשר יטהר" לא הוה ידענא במאי, כתב רחמנא "ובא השמש וטהר" ואי כתב רחמנא "ובא השמש" *ה"מ דלאו בר כפרה אבל דבר כפרה אימא עד דמייתי כפרה, כתב רחמנא "עד מלאת" ואי כתב רחמנא "עד מלאת" הוה אמינא אפילו בלא מבילה כתב רחמנא "עד אשר יטהר", ולהך [לנא] דפליג עליה רחנא רבי ר' ישמעאל דאמר [בזב בעל ג' ראיות ובמצורע מוחלט הכתוב מדבר] [והאי "עד אשר יטהר" "עד דמייתי כפרה, תרי קראי בקדשים ל"צריכי דאי כתב רחמנא ביולדת משום דמרובה טומאתה אבל בזב אימא לא ואי כתב רחמנא בזב דלא הותר מכללו [אבל יולדת אימא לא, צריכא, °במים יובא ומטמא עד הערב, למה לי? א"ר זירא, לגניעה דרחניא ושמא יכול לכל ת"ל "וטהר" "וטהר" יכול לכל ת"ל "ומטמא הא כיצד? כאן לתרומה ואיפוך אנא: מסתברא כי היכי דחמירא אכילת תרומה מאכילה, דמעשר ה"נ חמירא נגיעה דתרומה מנגיעה דמעשר ואידך? אימא נגיעה דתרומה מהבא [יבנפקא] °בכל קדש לא תגע" *אזדרה לאוכל או אינו אלא לנוגע ת"ל "בכל קדש לא תגע ואל המקדש לא תבא" מקיש קדש למקדש מה מקדש דבר שיש בו נטילת נשמה אף קדש דבר שיש בו נטילת נשמה] ובנגיעה נטילת נשמה ליכא, והאי דאפקיה בלשון "נגיעה" הכי קאמר נגיעה כאכילה. פצוע דכא... ומי כתיב "ולכל" מאן תנא משתמרת לביאה פסולה דאורייתא אבלה: א"ר אלעזר במחלוקת שנויה *ורבי אלעזר ורבי שמעון היא ר' יוחנן אמר אפי' תימא" מאיר שאני הבא שכבר אכלה ור' אלעזר *שכבר אכלה לא אמרינן, דאי לא תימא הכי בת ישראל שנשאת לכהן ומת בעלה תאכל-שכבר אכלה? ורבי יוחנן *התם פקע קנייניה, הכא לא פקע קנייניה: איתיה פצוע: תנו רבנן *איזהו פצוע דכא? כל שנפצעו ביציו שלו ואפילו אחת מהן ואפי' ניקבו ואפילו נמוקו ואפילו חסרו, אמר רבי ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה שמעתי מפי חכמים בכרם ביבנה כל שאינו אלא אחת מהן אפילו אחת מהן דלא סליק אהדדי כלל ואיתא להא [ואיתא להא] אם נפצע א' מהם פסול ואם נפלה א' מהם כשר מידי דהוי אכלאים שאם נפלו הכלאים כשרהואם לקחה בכולא א' מריעה:

והכתיב בכל קדש לא תגע · דהיינו פרשתא ואמר מר במסכת מכות (דף יד:) "בכל קדש" לרבות התרומה לחמורה כה כל ימי טהרה שהיית עמודה יום ג' לטומאת לידתה: "ואל תגע בכל קדש" לטעון מיניה בתרומה הכתוב מדבר בשמן ובטהר, "עד" מלאת ימי טהרה: "והכתיב °בכל קדש לא תגע" **לרבות התרומה, אלא קרא מילי** מילי קא חשיב; ותלתא קראי בתרומה למה ליה? צריכי: דאי "מעד אשר יטהר" לא הוה ידענא במאי, כתב רחמנא "ובא השמש וטהר" ואי כתב רחמנא "ובא השמש" *ה"מ דלאו בר כפרה אבל דבר כפרה אימא עד דמייתי כפרה, כתב רחמנא "עד מלאת" ואי כתב רחמנא "עד מלאת" הוה אמינא אפילו בלא מבילה כתב רחמנא "עד אשר יטהר", ולהך [לנא] דפליג עליה רחנא רבי ר' ישמעאל דאמר [בזב בעל ג' ראיות ובמצורע מוחלט הכתוב מדבר] [והאי "עד אשר יטהר" "עד דמייתי כפרה, תרי קראי בקדשים ל"צריכי דאי כתב רחמנא ביולדת משום דמרובה טומאתה אבל בזב אימא לא ואי כתב רחמנא בזב דלא הותר מכללו [אבל יולדת אימא לא, צריכא, °במים יובא ומטמא עד הערב, למה לי? א"ר זירא, לגניעה דרחניא ושמא יכול לכל ת"ל "וטהר" "וטהר" יכול לכל ת"ל "ומטמא הא כיצד? כאן לתרומה ואיפוך אנא: מסתברא כי היכי דחמירא אכילת תרומה מאכילה, דמעשר ה"נ חמירא נגיעה דתרומה מנגיעה דמעשר ואידך? אימא נגיעה דתרומה מהבא [יבנפקא] °בכל קדש לא תגע" *אזדרה לאוכל או אינו אלא לנוגע ת"ל "בכל קדש לא תגע ואל המקדש לא תבא" מקיש קדש למקדש מה מקדש דבר שיש בו נטילת נשמה אף קדש דבר שיש בו נטילת נשמה] ובנגיעה נטילת נשמה ליכא, והאי דאפקיה בלשון "נגיעה" הכי קאמר נגיעה כאכילה. פצוע דכא... ומי כתיב "ולכל" מאן תנא משתמרת לביאה פסולה דאורייתא אבלה: א"ר אלעזר במחלוקת שנויה *ורבי אלעזר ורבי שמעון היא ר' יוחנן אמר אפי' תימא" מאיר שאני הבא שכבר אכלה ור' אלעזר *שכבר אכלה לא אמרינן, דאי לא תימא הכי בת ישראל שנשאת לכהן ומת בעלה תאכל-שכבר אכלה? ורבי יוחנן *התם פקע קנייניה, הכא לא פקע קנייניה: איתיה פצוע: תנו רבנן *איזהו פצוע דכא? כל שנפצעו ביציו שלו ואפילו אחת מהן ואפי' ניקבו ואפילו נמוקו ואפילו חסרו, אמר רבי ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה שמעתי מפי חכמים בכרם ביבנה כל שאינו אלא אחת מהן אפילו אחת מהן דלא סליק אהדדי כלל ואיתא להא [ואיתא להא] אם נפצע א' מהם פסול ואם נפלה א' מהם כשר מידי דהוי אכלאים שאם נפלו הכלאים כשרהואם לקחה בכולא א' מריעה:

מסורת הש"ס

מסכת יד: שבועות ז.

*ובגירסת הטאפאד כ"ג
**חלק מייך ליה בגירסת הטאפאד

כדסי"ל הלא

הגהות הב"ח

(ה) גמ' מהכא נפקא לן דמטמא בכל קדש: (ב) רש"י ד"ה וכתיב וכו' עכו"ם יום תלוך לטומאתה לידתה סט"ד:

ג"ז ואמר ר' יצחק אמר ר' יוחנן משום ר' שמעון בן יוחי כל אותן שלשה ימים שאמר הכתוב בהן ביום השלישי וביום השביעי יזה עליו הטהור ביום השלישי ביום השביעי וכתיב הכא ביום השלישי ביום השביעי מה להלן שלשה ימים אף כאן שלשה ימים

מסכת יד. זבחים נג:

ומטמא] תף יולדת הכתוב מדבר: יכול לכל? הוי טומאה ת"ל "וטהר", מלמד שכתוב "ומטמא" דומיא דטומאה כתיב "ויטהר" מה טומאה האמורה כאן קודם לטבילה אף כל האמורה כאן קודם לטבילה: לגניעה · דקתני לעיל בהלכות מטמיטי דכתיב (ויקרא כב) "ומי יגע בכל אשר יטמא מנפש" ואמר יכול מן הקדשים והתנן "כל הכלים מטמיטי לגניעה בעלמא הוו" ומטמיטין כלי חרס לתוך עובי יום לא יגע בתרומה: "ומטמא". "במים" יובא ומטמא] תף יולדת הכתוב מדבר: יכול לכל? הוי טומאה ת"ל "וטהר", מלמד שכתוב "ומטמא" דומיא דטומאה כתיב "ויטהר" מה טומאה האמורה כאן קודם לטבילה אף כל האמורה כאן קודם לטבילה: לגניעה · דקתני לעיל בהלכות מטמיטי דכתיב (ויקרא כב) "ומי יגע בכל אשר יטמא מנפש" ואמר יכול מן הקדשים והתנן "כל הכלים מטמיטי לגניעה בעלמא הוו" ומטמיטין כלי חרס לתוך עובי יום לא יגע בתרומה: "ומטמא". "במים" יובא ומטמא] תף יולדת הכתוב מדבר: יכול לכל? הוי טומאה ת"ל "וטהר", מלמד שכתוב "ומטמא" דומיא דטומאה כתיב "ויטהר" מה טומאה האמורה כאן קודם לטבילה אף כל האמורה כאן קודם לטבילה: לגניעה · דקתני לעיל בהלכות מטמיטי דכתיב (ויקרא כב) "ומי יגע בכל אשר יטמא מנפש" ואמר יכול מן הקדשים והתנן "כל הכלים מטמיטי לגניעה בעלמא הוו" ומטמיטין כלי חרס לתוך עובי יום לא יגע בתרומה: "ומטמא".

[לעיל יד:]

[לעיל מ.]

[נז"מ]

[תוספתא פ"י]

*אע"ג דבעי בכורות (דף ל.) "כלי אלעזר ואחאי"

[לעיל יד:]

תוס' חד מקמאי

ת"ר איזהו פצוע דכא כל שנפצעו ביציו שלו ואפילו א' מהם ואפילו נמוקו ואפילו חסרו אמר ר' יוחנן בן ברוקה שמעתי מפי חכמים בכרם ביבנה כל שאין לו אלא ביצה א' אינו אלא כסרים חמה וכשר והלכתא כר' ישמעאל אפילו אחת מהן דלא פליגי אהדדי כלל ואיתא להא [ואיתא להא] אם נפצע א' מהם פסול ואם נפלה א' מהם כשר מידי דהוי אכלאים שאם נפלו הכלאים כשרהואם לקחה בכולא א' מריעה:

סג א מיי' פ"ט מהל' מטמאי משכב ומושב סלכה ד:

סה ב ג מיי' פ"י מהלכות פרה אדומה סלכה ז ח וסלכה ג:

סה ד מיי' פע"ז מהל' מיטמאי משכב ומושב סלכה ה ו:

סימן ה סעיף ו:

תוספות ישנים

והא כתיב בכל קדש לא תגע לרבות את התרומה · תע"ג דכתוב בשמן תרומה ניתנה לא תגע בחכילה חייבי כדתמר בסמוך דלא תגע לזהרה לאוכל ותימה לומר לי קרא הא לזהרה תרומה נפקא לן מתים מים מזרע ומהרו ומיהו למימר לחייבי כרת נמי יולדת מקום הוותרה מכלה כדתמר בסמוך לכל קדש ולהכי כתיב בכל קדש דהך דכתיב לא תחית לן כרים לקים ולא כדרבי יוחנן דבפרק כל הפסולין (זבחים נג: ושם) דרים ר"ל לא תגע לזהרה לטמא את הקדש ומדלפקי' בלשון נגיעה מפיק לזהרה לנוגע בקדש ומרבוית דבכל לזהרה לאוכל לפני זריקה ולזהרה לאוכל תרומה לא מוקי לה כלל אלא מפיק לה מתים מים ור' יוחנן מוקי לא תגע לזהרה לנוגע בתרומה אבל לאוכל לא מוקי ומירן ר"ל לפרים דהכא דמוקי לה לזהרה לאוכל תרומה הייט למלן דמוקי קרא לתים מים מזרע אהרן דזב בעל שבע לרואות ועד תאכל בתרומה ר"ל לזהרה לאוכל תרומה ור"ל לא נפקא לן מהכא אלא לזהרה לאוכל תרומה ותע"ג דהכא פריך למלן דמוקי קרא לזב בעל שבע לרואות ומ"מ פריך שפיר דהא לכתוב מלן דמוקי לה בתרומה תע"ג דניחא ליה לאוכל בכר קדשו לנגיעתו ותומר ס"ל לפרים דסבר שפיר כרים לקים דמוקים מלן דמוקי לה לאוכל בכר קדש ומכאן אתה למד דכל קדש אוכל מפיק לאוכל בתרומה ואף לר' יוחנן מוכל לומר כן ודוחק. ועוד תירץ דהא מתמה הכא דמפקינן לכולה מדכתיב לא תגע בכל קדש ר"ל דכתיב עד שיטהר ור"ל דסוגיא דהכא הויא כמ"ד כזב בעל שבע לרואות מדבר ור"ל עד שיטהר עד שיעריב שמש. ומייתי בתרומה וכולי קדש לא תגע בחולין דכל קדשים לגבי חולין הכא כמ"ד ב